

<i>preek</i>	19 februari 2023
<i>thema</i>	De witte kleding ligt klaar!
<i>tekst</i>	Openbaring 7:13-17
liturgie:	LvdK Gezang 293:1,4 (Wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des Heren hand)
<i>votum en groet</i>	Opwekking 334 (Lord, the light of your love is shining)
<i>gebed</i>	Liedboek 606 (Met Mozes zijn wij meegegaan)
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>inleiding</i>	Klaaglied (Hoe stervenskoud de dagen; melodie Liedboek 713)
<i>lezen Openbaring 7:1-11</i>	
<i>Openbaring 7:12 =</i>	Kerkboek-2006 Gezang 71 (De lof en de heerlijkheid ... zij onze God; in canon)
<i>lezen Openbaring 7:13-17</i>	
<i>preek</i>	Liedboek 377:1,2,3,7 (Zoals ik ben, kom ik nabij)
<i>apostolische geloofsbelijdenis</i>	
<i>gebed</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	
<i>lezen 1 Korintiërs 15:58</i>	Opwekking 717 (Stil, mijn ziel, wees stil)
<i>zegen</i>	

inleiding

De afgelopen weken is er veel gebeurd.

Op wereldniveau is er veel gebeurd: de oorlog van Rusland tegen Oekraïne die maar doorgaat en die steeds bloediger wordt; de aardbeving in Syrië en Turkije waarvan het aantal slachtoffers steeds hoger blijkt te zijn; overstromingen in Nieuw-Zeeland ... Je zou het rijtje makkelijker langer kunnen maken.

Ook op persoonlijk vlak is er veel gebeurd: de ziekte van Gert, zijn snelle aftakeling, zijn overlijden, wat ging het snel! En ik besef dat er heel veel andere dingen op persoonlijk vlak spelen, qua gezondheid, conflicten, van alles wat juist in deze weken zijn tol heeft gevraagd.

Dat heeft mij ertoe gebracht om het boek Openbaring te openen en daar vanmorgen uit te lezen.

De Openbaring van Jezus Christus aan Johannes is een heel moeilijk boek omdat er veel beelden in worden gebruikt die je niet direct begrijpt of die voor jou een raadsel blijven.

Het is tegelijk ook een heel mooi boek omdat je samen met Johannes achter de schermen mag kijken: een blik in de hemel mag werpen. Mooi is dat!

We gaan nu lezen en zingen vanuit het boek Openbaring.

We beginnen zingend met een klaaglied: de klacht zoals je die ook vindt in Openbaring 6; en de vraag: hoe lang gaat het nog duren? Daarna lezen we Gods antwoord in Openbaring 7.

Laten we ons openstellen voor wat onze God ons te zeggen heeft.

preek

Openbaring 7 vers 13-17 beschrijft bijzondere dingen.

Johannes ziet heel veel mensen in witte kleding; het zijn er zoveel dat hij ze niet kan tellen. Ze hebben een moeilijk leven achter de rug maar nu is het allemaal goed. Ze staan in witte kleding met palmtakken in de hand te zingen voor God en ze weten van geen ophouden. God is bij hen in de buurt en laat hen bij zich wonen in zijn huis; Hij zorgt

voor hen zodat er niets akeligs meer is in hun leven. God veegt al hun tranen weg.

Over wie gaat dat?

Als je een prettig leven hebt, dan staan al die bijzondere dingen die Johannes ziet en hoort, ver van je af. Als je het naar je zin hebt op school, leuke vrienden hebt, lekker sport ... Als je een lieve en zorgzame partner hebt, als je kinderen het goed doen in hun leven, als je een fijn huis hebt met een auto voor de deur, een leuk kapitaaltje achter de hand ... Waar moet je dan van gered worden? Je zou het niet weten want je leven is top. Hoe zou je ooit enthousiast kunnen worden over je redding? En die tranen ... Ach, als er in je leven nauwelijks tranen zijn, hoeft God ze straks niet af te vegen. Daar hoeft je dus ook niet naar uit te kijken.

Je kunt het idee krijgen: Het klinkt allemaal prachtig maar het gaat niet over mij want ik heb het prettig.

En zo worden de laatste vijf verzen van Openbaring 7 inderdaad wel uitgelegd. Dan wordt gezegd dat het hier gaat over mensen die vervolgd worden vanwege hun geloof. Hun leven is verschrikkelijk en het eindigt ermee dat ze vermoord worden. Maar God ontvangt hen in zijn huis daar boven. Hij veegt al hun tranen af. Je snapt direct dat ze echt blij zijn want al hun narigheid is voorbij en dat gun je ze van harte!

Maar volgens mij is dit toch te beperkt.

Het gaat in Openbaring 7 vers 13-17 over *al* Gods kinderen.

God houdt het overzicht.

Johannes hoort eerst dat er in totaal 144.000 mensen zijn die bij God horen. Dat is natuurlijk niet letterlijk 144.000. Je moet dus niet zeggen: Na 144.000 gaat de deur dicht. Want het is een symbolisch getal waar Israël mee wordt aangeduid, en iedereen die bij Israël gaat horen: die 144.000, dat zijn de mensen die God vereren en die door God beschermd worden. Ze krijgen allemaal stuk voor stuk Gods merkteken: de heilige Geest. Dat gaat dus ook over ons, vandaag. Geef je gewonnen aan de God die leeft. Stel je vertrouwen op de God die leeft. Wees herkenbaar als iemand die in dienst staat van de God die leeft. Bid om Gods merkteken: de heilige Geest. Je mag horen bij die 144.000. Jij en jij en jij. God weet precies om wie het gaat en hoeveel het er zijn.

Maar wij raken de tel kwijt.

Dat is voor Johannes zo feestelijk! Heerlijk dat hij dit mag vertellen aan de kleine groepjes christenen die in zijn tijd hier en daar bij elkaar komen. Het gaat om hele kleine aantallen: hier een man of veertig, daar een stuk of tien, op een andere plek misschien tachtig of negentig. Maar al die kleine groepjes krijgen van Johannes te horen: Jullie zijn onderdeel van een beweging die zo groot is dat je niet meer kunt tellen met hoeveel man we zijn; gigantisch veel, wereldwijd, door de eeuwen heen.

Dat doet denken aan de belofte die God aan Abraham gegeven had. Toen Abraham nog in z'n uppie was, alleen met Sara, toen zei God al: *Je wordt de stamvader van een menigte volken. Je wordt de vader van vele volken* (Gen. 17:4,5). En later liet God hem naar buiten gaan en toen moest Abraham in het donker omhoog kijken en de sterren tellen maar dat lukte niet. God verzekerde hem toen: *Ik zal je zo veel nakomelingen geven als er sterren aan de hemel zijn en zand op het strand langs de zee* (Gen. 22:17). En *die* belofte is vervuld! Wie de kinderen van Abraham probeert te tellen, raakt de tel kwijt. God houdt het overzicht maar voor ons is het een onafzienbare menigte die niet te tellen is. Allemaal mensen die delen in Gods genade, die familie zijn van elkaar. Duizelingwekkend veel zijn het er.

Al die mensen komen uit de grote verschrikkingen.

Dan krijg je toch weer het gevoel: Dit gaat niet over mij. Want laten we het elkaar maar niet aanpraten dat wij het in ons land moeilijk hebben omdat we christen zijn. Onze koning schaamt zich niet om naar God te verwijzen; hij maakt er geen geheim van dat hij christen is; alle drie de dochters van ons koningspaar zijn gedoopt in de naam van de drie-enige God. En in ons land doen christenen mee tot op het hoogste niveau. We

worden hier niet onderdrukt. Dat er inmiddels bijna overal koopzondagen zijn en dat er op zondag geen files naar de kerk zijn maar bij mooi weer wel files naar het strand en naar de pretparken, dat is geen onderdrukking. Dat mensen vrijuit spotten met God en zijn geboden, dat kan je pijn doen maar het is geen onderdrukking. Christenen in ons land worden niet onderdrukt omdat ze christen zijn.

Christenen in andere landen maken onderdrukking mee. In China wordt de overheid zenuwachtig omdat het aantal christenen daar groeit; ze doen hun best om kerkgebouwen af te breken; ze ontmoedigen het geven van bijbellen aan jongeren; met allerlei andere maatregelen proberen ze de groei van het aantal christenen af te remmen. In landen als Iran zijn christenen hun leven niet zeker want daar wordt niet geaccepteerd dat een moslim christen wordt; het wordt als een zwaar vergrijp gezien dat je afstand neemt van de islam en dat je Jezus erkent en aanbidt als de Zoon van God: God uit God, licht uit licht. Je leven loopt gevaar en velen zijn al vermoord. Velen die bij ons asiel hebben gezocht, weten mee te praten van verschrikkingen. Je bent niet in ons land omdat je je eigen land waardeloos vindt of omdat je een gelukzoeker bent die hier je geluk zoekt! Je bent in ons land omdat je in je eigen land geen leven hebt. God ziet je! God ziet je familie en je vrienden! God helpt je, door de verschrikkingen heen! Kijk maar wat Johannes vertelt.

Johannes heeft vooral aandacht voor de moeilijke kant van het leven als christen.

Hij verkeert samen met zijn eerste lezers in ellende. Dat schrijft hij uitdrukkelijk in Openbaring 1 vers 9 (BGT): *Vrienden, ik heb het moeilijk, net als jullie. Ik vertelde de mensen over God en over Jezus. Daardoor kwam ik op het eiland Patmos terecht.* Johannes kan niet gaan en staan waar hij wil. Hij is gedwongen om op het eiland Patmos te verblijven. En hij weet dat velen van zijn medechristenen een zwaar leven hebben omdat ze christen zijn, omdat ze over God spreken en van Jezus getuigen. Geen wonder dat hij vooral aandacht heeft voor de grote verschrikkingen, verschrikkingen waaruit Gods kinderen worden *gered* op het moment dat ze naar de hemel gaan.

Maar hij geeft toch ook aandacht aan de mooie kant van het leven als christen.

In Openbaring 1 vers 9 heeft hij het niet alleen over ellende! Hij schrijft: *Ik heb het moeilijk, net als jullie.* Maar daar laat hij het niet bij. Hij zegt meer dan: We hebben samen een zwaar leven omdat we christen zijn. Hij voegt iets toe: We hebben het moeilijk. *Maar omdat we samen Gods volk zijn, zullen we geduldig volhouden. En Jezus zal ons helpen.* Zelfs aan zijn tijdgenoten maakt Johannes duidelijk dat er meer is dan alleen de verschrikkingen. Ze hebben te maken met onderdrukking. Maar tegelijk mogen ze leven vanuit de overwinning van Jezus Christus. Aan Hem is alle macht in hemel en op aarde, en de zijnen delen in die macht, als overwinnaar, al tijdens hun leven op aarde. Het is fijn dat Johannes ook daar aandacht voor heeft. Dat zorgt dat je je gezien voelt als je leven prettig verloopt. Dat je beseft: Ik hoef me niet schuldig te voelen dat ik het goed heb. Dat ik het goed heb, wil nog niet zeggen dat ik geen goed christen ben. Je mag staan in de overwinning van Jezus Christus; sterk zijn in zijn kracht. Maar beseft daarbij dat je verbonden bent met mensen die in grote verschrikkingen leven; het gaat om *jouw* broer, *jouw* zus. Open je hart voor de ander; open je huis; open je beurs; doe wat je kunt om christenen die juist als christen gepest worden, vernederd worden, klappen krijgen, vermoord worden ... om zulke mensen te ondersteunen. Daardoor deel je in de grote verschrikkingen, heb je pijn met wie pijn lijdt vanwege Christus en leer je ernaar verlangen om er samen uit *gered* te worden.

Johannes ziet dat al die mensen witte kleding aan hebben.

Ze zijn in de hemel en ze staan voor God en ze zijn allemaal gekleed in witte kleding. Hoe komen ze aan die witte kleren? Ze hebben het gewassen! Dat moest ook wel want er zaten vlekken op. Dat was niet te vermijden want tijdens hun leven waren ze niet volmaakt. Er is van alles gebeurd waardoor hun kleren groezelig zijn geworden. Maar ze hebben ze gewassen! En ze hebben ze wit gemaakt! Dankzij het bloed van het lam staan ze nu in witte kleding voor God, helemaal blij met de redding die God hun geeft. Ze

hadden er misschien niet op gerekend omdat ze wisten dat ze soms foute keuzes gemaakt hebben in hun leven. Ze zagen dat hun kleren steeds groezeliger werden, met steeds meer vlekken; het was op den duur niet om aan te zien. Maar nu staan ze daar, helemaal schoon, helemaal in het wit, door Jezus Christus. Halleluja, lof zij het lam!

Misschien denk je dat dat bij jou niet kan omdat jij een hopeloos geval bent. Maar God zegt: Kom bij Mij; Ik breng je bij Mij; erken nu maar wat je fout gedaan hebt; spreek het uit; vraag om vergeving; Ik leer je de woorden wel; Ik help je om ze uit te spreken; en nog voor je alles gezegd hebt, zijn je zonden je al vergeven. Je wordt bevrijd van alles waarmee je bezoedeld was. Het bloed van Jezus Christus lost onze zonde op. Zijn bloed neemt al ons vuil op. Dankzij Hem worden we weer toonbaar; worden we beter dan ooit: wit, stralend wit. Dat is wat Johannes ziet. En hij ziet hoe al die mensen God vereren in de hemel. Het is het feest van de overwinning.

Daarna gaat het verder. De hemel komt op aarde.

God woont bij de mensen. Er is geen afstand meer. Het zal zo heerlijk zijn.

Alles waar je nu nog verdriet van hebt en waar je nu nog kapot aan gaat, is voorbij. Honger, bijvoorbeeld: het is er niet meer. *Dat* is nog eens goed nieuws! En geen mens heeft meer dorst want er is genoeg te drinken. Wat is *dat* fantastisch! In de wereld die komt, heeft geen mens meer te maken met kanker en met de afbraak van zijn lijf. Alle beperkingen die nu nog pijn doen en verdriet geven, zijn opgeheven. In de wereld die komt, zul je geen rolstoelen meer aantreffen want die zijn niet meer nodig. In de wereld die komt, heb je geen hinder meer van klimaatproblemen want het is allemaal perfect. In de wereld die komt, hoef je niet meer bang te zijn voor de dood want die kan geen slachtoffers meer maken omdat de dood definitief krachteloos geworden is. Wat zie ik daar naar uit.

Jezus Christus is onze herder.

Hij heeft alle macht omdat Hij in het centrum van de macht staat, en omdat Hij zijn macht gebruikt om voor de mensen te zorgen, om hun het levende water te laten drinken zodat ze *leven*.

En de Vader van Jezus Christus? Je mag dichtbij Hem zijn en Hij veegt al je tranen weg. Wat een liefde!

*Zoals ik ben, kom ik nabij,
met niets in handen dan dat Gij
mij riep en zelf U gaf voor mij –
o Lam van God, ik kom.*

*Zoals ik ben, met al mijn strijd,
mijn angsten en onzekerheid,
mijn maskers en mijn ijdelheid –
o Lam van God, ik kom.*

*Zoals ik ben, verdoofd, verblind,
tast ik naar U, die mij bemint,
bij wie mijn ziel genezing vindt –
o Lam van God, ik kom.*

*Zoals ik ben: dat ik uw naam
nu al met alle heiligen saam,
en eens ook voor uw troon beaam –
o Lam van God, ik kom.*

(Liedboek 377:1,2,3,7)

Amen!